

OPONENTSKÝ POSUDEK

Jméno rigorózanta:	Mgr. Vojtěch Valášek
Téma práce:	Přihlašování pohledávek do insolvenčního řízení a jejich přezkum
Rozsah práce:	74 normostran vlastního textu
Datum odevzdání práce:	24. 05. 2020 datum vypracování práce (uzavření rukopisu): 14. 11. 2017

1. Aktuálnost (novost) tématu

Rigorózantem zvolené téma a zaměření práce na jeden ze způsobů uplatňování pohledávek věřitelů v insolvenčním řízení není tématem novým (či snad originálním), ale pro právní teorii i insolvenční praxi jej lze považovat za přínosné. V zásadě je také aktuální a vhodně zvolené, protože daná problematika se neustále vyvíjí a může tak přinášet nové diskusní otázky a náměty *de lege ferenda* (např. v otázce přezkumné činnosti insolvenčního správce, aktivity či pasivity dlužníka při přezkumu pohledávek, dále v dílčích otázkách procesního postupu po popření pohledávky věřitele atp.).

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Co do náročnosti téma předpokládá širší orientaci rigorózanta jak v insolvenční právní úpravě, tak relevantní literatuře, stejně jako přílehlavé judikatuře (toho si byl rigorózant patrně vědom, čemuž odpovídá Seznam použitých zdrojů na str. 76 a násl., kde bych zejména zdůraznil rozsáhlý výčet rozhodnutí tuzemských soudů). Bez toho by bylo obtížné, ne-li nemožné, téma na požadované úrovni zpracovat. Se zvoleným tématem se rigorózant jak z pohledu teoretických znalostí, vstupních údajů, tak jejich zpracování a použitých metod práce vypořádal zdárně. K metodologii uvádím, že rigorózant použil při psaní své práce zejména metody abstrakce, když byly oddělovány nepodstatné náležitosti problematiky od těch podstatných (v práci byly postupně rozpracovány pojmy věřitele a pohledávek v insolvenčním řízení, kategorizovány přihlašované pohledávky včetně jejich přezkumu a popírání atd.), dále využil rovněž metody analýzy a syntézy. Zpracování tématu se rovněž neobešlo bez využití historické interpretace (srov. podkap. 1.2., str. 6 až 12), na druhé straně však lze postrádat komparativní přístup rigorózanta, kterým by úroveň práce dále zvýšil (jistě šlo téma porovnávat s některou zahraniční úpravou, např. rakouskou nebo německou).

3. Formální a systematické členění práce

Z hlediska formální úrovně práce odpovídá stanoveným standardům. Práce je systematicky strukturována celkem do šesti (6) kapitol a dalších podkapitol, nepočítaje v to Úvod (str. 1 až 2), Závěr (str. 73 až 74), Seznam použitých zkratk (str. 75), Seznam použitých zdrojů (str. 76 a násl.) a oba jazykové Abstrakty (Summary) včetně klíčových slov (str. 83 a násl.). Se zvolenou strukturou lze souhlasit, protože ta umožnila rigorózantovi postupovat od obecného úvodu do insolvenčního práva a insolvenčního řízení (kap. 1, str. 3 a násl.), přes vymezení věřitelů v insolvenčním řízení (kap. 2, str. 13 a násl.), až k rozborům dílčích problematik (i) předkládání pohledávek do insolvenčního řízení (kap. 3, str. 23 a násl.),

dále (ii) kategorizace přihlašovanych pohledávek (kap. 4, str. 38 a násl.), (iii) přezkumu přihlášených pohledávek (kap. 5, str. 48 a násl.), konečně rovněž (iv) popírání pohledávek a důsledků s tím spojených (kap. 6, str. 63 a násl.). Struktura práce je takto adekvátní, lze ji hodnotit jako přiměřenou a přehlednou, když jednotlivé kapitoly na sebe vcelku logicky navazují. Zpracování obsahu práce přes zvolenou strukturu a za použití základních metod práce (ty jsou stručně rigorózně zmíněny na str. 2 ve druhém odstavci) umožnilo uchazeč postupně dospět ke stanovenému cíli/cílům práce (jak jsou výslovně vymezeny v Závěru na str. 73).

4. Vyjádření k práci

Rigorózní práce je vyjma Úvodu a Závěru (bez číselného jejich označení) složena ze šesti (6) kapitol, které jsou vnitřně dále strukturované do podkapitol a dalšího členění textu práce. Cíle práce byl rigorózně v celku naplněny, vycházím-li z jejich výslovného stanovení v Závěru práce (cit. „*cílem této práce bylo analyzovat okolnosti, které ovlivňují možnost věřitele být se svou pohledávkou v insolvenčním řízení úspěšný*“, dále „*cílem autora tedy rovněž byla snaha pojednat o jednotlivých aspektech zvoleného tématu komplexně, tedy za současného nalézání souvislostí týkajících se jednotlivých institutů, to vše se zohledněním významné judikatury vztahující se k dané problematice*“, a konečně „*cílem autora rovněž bylo upozornit na aktuální změny právní úpravy insolvenčního řízení, které se týkají zvoleného tématu, a jejich kritická analýza*“). Zde si jen dovoluji poznámku, že možnost ovlivnit úspěch či neúspěch pohledávky v insolvenčním řízení (rigorózně zřejmě myšleno uspokojení) je z pozice věřitele přece jen velmi omezená. Pominu-li úvodní obecné poznámky k insolvenčnímu právu a insolvenčnímu řízení zasazené i do historických souvislostí (provedený exkurs na str. 6 a násl.), představuje kap. 3 až 6 stěžejní část práce. Podle mého názoru nepřiléhavým je označení 3. kap. jako „*Předkládání...*“, když precizněji měl být zvolen termín „*Uplatňování...*“. Obsahově však nemám co vytknout. Správně totiž rigorózně poukázal jak na proces přihlašování pohledávek v podkap. 3.3. (srov. str. 29 a násl.), tak na jiné (odlišné) způsoby uplatňování pohledávek než přihláškou (srov. podkap. 3.2., na str. 24 až 29). Třídění přihlašovanych pohledávek se věnuje 4. kap. (str. 38 a násl.). V této části práce jde o klasickou kategorizaci přihlášek tak, jak ji známe z odborné literatury, a především, jak vychází i z údajů obsažených ve formuláři přihlášky. Nicméně třídění pohledávek pro účely insolvenčního řízení již vysvětlil Nejvyšší soud v usnesení sp.zn. 29 NSČR 16/2011-P8-23, KSPH 39 INS 4718/2009 ze dne 30.11.2011, z něhož lze ocitovat: cit. „*Nejvyšší soud úvodem poznamenává, že insolvenční zákon člení pohledávky dlužníkových věřitelů (coby procesních subjektů, které ve smyslu § 9 písm. c/ insolvenčního zákona uplatňují svá práva vůči dlužníku) do několika skupin, u nichž formuluje různé předpoklady, za nichž mohou být tyto pohledávky uspokojeny v insolvenčním řízení vedeném na majetek dlužníka*“. Tento závěr v práci postrádám. V dalším textu se pak rigorózně zabývá jak přezkumem přihlášených pohledávek (kap. 5, str. 48 až 62), tak problematikou popírání pohledávek (kap. 6, str. 63 až 72). Dané části jsou zpracovány pečlivě, když je vycházeno zejména ze zákonného textu a konstantní judikatury. Co je ovšem zarážející, je skutečnost, že rigorózně vycházel při zpracování práce z právního stavu platného ke dni 14. 11. 2017 (práce přitom byla odevzdána až dne 24. 5. 2020). S vědomím toho, že rigorózně sám na začátku práce deklaroval uzavření rukopisu právě ke dni 14. 11. 2017, mělo by být v rámci ústní obhajoby práce vysvětleno, z jakého důvodu takto rigorózně postupoval. Co po uvedených partiích dále chybí, je snad rozpracování úvah *de lege ferenda*, kde by rigorózně představil možnou změnu současné právní úpravy, kterou nelze označit za dokonalou. A právě to byl pro rigorózního vhodný prostor. Závěry práce uvedené na str. 73

a 74 jsou v zásadě správné, když uchazeč projevuje smysl pro jejich zevšeobecnění. Je možné konstatovat, že rigorózní práce je zdařilým zpracováním zkoumané problematiky.

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	Jednotlivé cíle práce jsou uvedeny v čl. 4. tohoto posudku. Hodnocená práce splnila cíle , které si rigorózní takto pregnantně (byť v Závěru práce) vytyčil.
Samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení práce z hlediska plagiátorství	Rigorózní při zpracování zvolené problematiky prokázal samostatnost při tvůrčí činnosti , ke které využil dostupné zdroje. Při tvorbě textu bylo postupováno <i>lege artis</i> .
Logická stavba práce	Zvolená systematika práce je adekvátní, jednotlivé kapitoly na sebe logicky navazují, práce je vhodně strukturovaná a tvoří kompaktní celek .
Práce se zdroji (využití cizojazyčných zdrojů) včetně citací	Co do použitých zdrojů lze uzavřít, že rigorózní vyšel z rozsáhlého seznamu (srov. str. 76 a násl.), nicméně postrádám preciznější práci s dostupnými komentáři, stejně jako s odbornými články. Na druhou stranu oceňuji práci s judikaturou, a to striktně domácí. Cizojazyčné zdroje nebyly použity, zejména s ohledem na skutečnost, že rigorózní nepracoval komparativně. Celkově však uzavírám, že práce se zdroji je takto ještě adekvátní .
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	Rigorózní téma zpracoval zdařile a vyčerpал jej způsobem, který odpovídá požadavkům kladeným na tento druh kvalifikačních prací .
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Grafická úprava práce je adekvátní (i když text neobsahuje přílohy, grafy, tabulky atp.).
Jazyková a stylistická úroveň	V práci se nevyskytují gramatické nebo pravopisné chyby. Jazyková a stylistická stránka práce je tak na odpovídající úrovni .

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

Při ústní obhajobě práce by se rigorózní mohl zaměřit a blíže se vyjádřit k charakteristice seznamu přihlášených pohledávek.

7. Doporučení/nedoporučení práce k obhajobě

Práce **splňuje** požadavky standardně kladené na rigorózní práce v daném oboru. Práci **doporučuji k obhajobě** před příslušnou komisí pro obhajobu rigorózní práce.

V Praze dne 21. 08. 2020

JUDr. Miroslav Sedláček, Ph.D., LL.M.
oponent